

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

XXXI. De sententia excommunicationis, suspensionis & interdicti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

XXX.

De simonia.

Vt labes prauitatis simoniacæ in nostra prouincia penitus extirpetur, nos, sacro approbante Concilio, ordinamus, vt constitutio generalis Concilii Constantiensis inferius descripta in singulis ecclesiis cathedralibus & aliis ecclesiis collegiatis per ordinarios aut eorum inferiores ter in anno publice intimetur; vt in pœnarum afflictione nullus valeat crimen prædictum ignorantia excusare: adiicientes, vt ad locum ordinarii & executionem ipsius & aliorum iurium, pro extirpatione prauitatis præfatæ procedant contra quoslibet transgressores. Alioquin contra negligentes executionem huiusmodi, & simoniam actiue vel passiuè committentes, in futuris prouincialibus Conciliis acrius, auctore Domino, procedemus. Tenor vero constitutionis Constantiensis sequitur in hunc modum.

Martinus, &c.

Multæ contra simoniacam prauitatem abolim factæ sunt constitutiones, quibus morbus ille non potuit competenter extirpari. Nos volentes de cetero, vt possumus, attentius prouidere, sacro approbante Concilio declaramus, quod ordinati simoniace ab executione suorum ordinum sint eo ipso suspensi. Electiones autem, postulationes, confirmationes & quæuis prouisiones simoniacæ ecclesiarum, monasteriorum, dignitatum, personatum, officiorum & beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque deinceps factæ, nullæ sint ipso iure, nullumque per illos ius cuiquam acquiratur: nec promoti, confirmati aut prouisi faciant fructus suos, sed ad illorum restitutionem, tamquam inique ablatorum, percipientes teneantur. Statuentes insuper, quod dantes & recipientes ipso facto sententiam excommunicationis incurrant, etiam si pontificali aut cardinalatus præfulgeant dignitate.

XXXI.

De sententia excommunicationis, suspensionis & interdicti.

Item in quibusdam locis, vt accepimus, in tantum accepimus
Sfff iij

creuit temeritas & præsumptio laicorum, quod si quando auctoritate ordinarii, seu delegati, in terram, villam aut castrum interdictum generale ponatur, iidem laici officium sacerdotum, imo quod ipsis sacerdotibus est prohibitum, vsurpant, curantes, vt ecclesiasticam per hoc magis censuram elidant, apud loca taliter interdicta sepelire præsumunt in cœmeterio corpora defunctorum. Licet autem iam pridem contra præsumptores huiusmodi inter alia sit prouisum, vt non resumantur diuina, quam quæ tumulata sunt corpora, fuerint exhumata: quia tamen per illos, contra quos interdictum ponitur, antequam satisfaciant, frequenter in pactum deducitur, vt exhumationis pœna ab ordinario seu delegato ante omnia similiter remittatur: ne forte huiusmodi delinquentium temeritas hac actione impunita remaneat, & per hoc ceteris detur audacia similia præsumendi, sacri approbatione Concilii statuimus & mandamus, vt quicumque amodo intra cœmeterium loci interdicti aliquod corpus, seu corpora defunctorum sepelire præsumpserint, aut qui talia præsumptibus opem vel operam quocumque modo adhibuerint, excommunicationis incurrant sententiam ipso facto: a qua non nisi per solum metropolitanum vel diœcesanum, aut cui super hoc suas vices specialiter commiserit, absoluantur. Metropolitanus vero, vel eius diœcesanus, aut eorum in hac parte vicarii, nequaquam ad impendendum talibus absolutionis beneficium procedant, nisi prius sepultis taliter corporibus exhumatis, ecclesiæ & personis, quibus ex hoc iniuria dinoscitur irrogata, satisfactum fuerit competenter: & nisi super facta exhumatione & satisfactione præstita, ordinarii, aut si copia ipsius haberi non valeat, officialium suorum literas absolutionis ipsis pro testimonio exhibeant & ostendant, ad communionem ecclesiæ nullatenus admittantur.

XXXII.

De hæreticis.

Cum nonnulli (quod dolenter referimus) Vuicleffistarum & Hussitarum hæresibus & erroribus infecti, & de eisdem infamati & suspecti, terminos nostræ prouin-